

Konst: Monstergill lort

Tilda Lovells dockor är både äckliga och storslagna, tycker Natalia Kazmierska

FAKTA

Tilda Lovell | Galleri Lars Bohman, Stockholm | Till den 19 juni

Det här är det mest ofräscha

jag sett. Jag fattar inte ens hur Tilda Lovell vill ta i snuskiga grejer som man får rabies och skabb av att bara kolla på. Gamla skelett, döda insekter och uppspydda hårbollar. Hon hittar dem typ på marken och tar med sig hem. Sen sitter hon och pysslar med sina läbbiga kranier och klistrar ihop sjaviga gosedjur som kan göra vem som helst förskräckt. De grinar brett, kryper över golvet och sjunger dåliga Elvis-covers. Det kan alltså vara dags för hälsovårdsmyndigheten att göra en razzia hos Lars Bohman och hans Östermalmsgnagare. Men nu är ju Tilda Lovells pet shop inte bara äcklig, utan också storslagen. När hon bäddar ner en likblek tjejdocka i en vit säng mitt i rummet och låter småkrypen kravla över hela kroppen, så handlar det inte om knarknoja, dålig intimhygien eller ett fall för Anticimex. Utan om samtidsångest. Om en sjukt verklig känsla av främlingskap inför den sicka omvärlden. Precis så här känner jag mig när jag går på konstvernissage. Och unga Tilda är så klart konstfolkets nya darling. Perversa grejer funkar alltid där. Så kallas det för surrealism och drömvärld och Hieronymus Bosch och gud vet vad. **Men det är bara bullshit** att bortförklara Tilda Lovell som nåt slags toka som leker dockteater med stor fantasi. Det gör man bara om man fått för sig att allt som inte är helt och rent och perfekt, måste vara monster i sagolandet. Då vågar man inte se hennes groteska lortvarelser i vitögat. För det här är hardcore. Det här är de halta, lytta, skitiga, fula och elaka. Och de finns faktiskt på riktigt.

Publicerad 03 jun 2005 11:43

Uppdaterad 03 jun 2005 11:51

Adress till denna artikel:

<http://www.expressen.se/kultur/konst/konst-monstergill-lort>